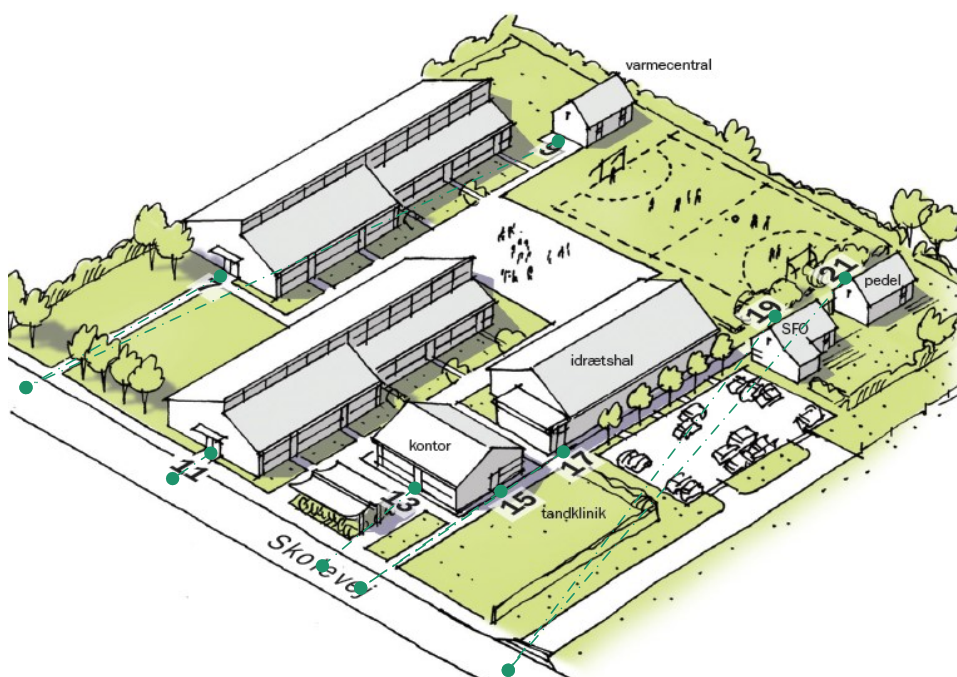

Vejledning i adressereglerne

Supplement om de væsentligste nye regler i
adresseloven og bekendtgørelse om vejnavne og adresser

Version 1.0 af 7. maj 2018

**Styrelsen for Dataforsyning og
Effektivisering**

Rentemestervej 8

2400 København NV

T: 72 54 55 00

E: sdfe@sdfe.dk

www.sdfe.dk

Vejledningen findes på www.danmarksadresser.dk

Illustrationer:
MN-design, København

og suppleringer fra Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Indholdsfortegnelse

Indledning.....	4
Ordliste	6
1. Vejnavne	8
2. Navngiven vej, vejnavnelinjer og vejnavneområder	11
3. Veje, der krydser én eller flere kommunegrænser ”registreringsansvarlig”	13
4. Reserveret vejnavn	14
5. Vejpunkter	16
6. Supplerende bynavne.....	27
7. Skiltning	29
8. Fastsættelse af en generel adresse til etagebygninger	35
9. Oplysningspligt og besigtigelse.....	36
9.1 Oplysningspligt	36
9.2 Besigtigelse	36
10. Klage	40

Indledning

De nye adresseregler træder i kraft den 7. maj 2018. Samtidig sættes Danmarks Adresseregister (DAR) 1.0 i drift. Hermed har det omfattende arbejde med at modernisere og forbedre adressedata nået en vigtig milepæl. Fremover er Danmarks Adresseregister den autoritative kilde for data om adresser.

Gældende regler

De nye regler om adresser er fastsat i:

- [Adresseloven, lov nr. 136 af 1. februar 2017](#)
- [Bekendtgørelse nr. 271 af 13. april 2018 om vejnavne og adresser \(adressebekendtgørelsen\)](#)

Enkelte bestemmelser i adresseloven trådte i kraft den 1. juli 2017, men hovedparten af loven og den nye adressebekendtgørelse træder i kraft den 7. maj 2018. Samtidig ophæves adresse-reglerne i BBR-loven. Lovens § 16, stk. 2, om offentlige grunddataregistre, der anvender data fra DAR træder af praktiske årsager først i kraft senere. Den nye adressebekendtgørelse erstatter den hidtil gældende bekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014 med senere ændringer, som derfor ophæves.

Den nye adressebekendtgørelse indeholder både bestemmelser, der er direkte videreført fra den tidligere bekendtgørelse, bestemmelser, der er opretholdt næsten uændret, og nye eller omformulerede bestemmelser. En del af de bestemmelser, der fremgik af den tidligere adressebekendtgørelse, fremgår nu af adresseloven.

Hensigten med de forbedringer, reglerne indfører, er at øge kvaliteten af adressedata gennem forenklet registrering, bedre distribution og mere udbredt anvendelse til glæde og gavn for både myndigheder og virksomheder. Opdaterede adresser og vejnavne fra DAR giver store gevinster for samfundet både til brug for navigationssystemer og ruteplanlægningsværktøjer men også smartere arbejdsgange for de mange adressebrugere.

Om denne vejledning

Vejledningen beskriver de væsentligste nye regler i adresseloven og adressebekendtgørelsen samt nogle af de nye funktionaliteter i DAR, der knytter sig hertil. De fleste kapitler indledes med en kort introduktion til hvad, der er nyt og praktisk information, hvor det er relevant.

Information om eventuelle opdateringer til vejledningen vil fremgå af www.danmarksadresser.dk, hvor vejledningen ligger. Vejledningen bliver ikke udgivet i en trykt version, men findes alene i en elektronisk udgave.

Vejledningen er et supplement til de tidligere offentliggjorte vejledninger og eksempelsamlingen fra 2009 og 2014.

Vejledningen er ikke bindende. Det er til enhver tid reglerne, der er gældende ret.

Kan, skal og bør

Hvor der i den nye bekendtgørelse er anvendt "kan" og "skal", eller hvor dette fremgår med et andet ordvalg, er denne terminologi videreført i vejledningen. Derudover anvendes der i vejledningen "bør" og "anbefaling" i betydningen opfordring, når noget med fordel kan gøres. Endelig bruges ordet "opmærksomhedspunkt", hvor hensigten blot er at gøre opmærksom på noget.

Paralleldriftsperiode

I en overgangsperiode fra DAR 1.0 idriftsættes den 7. maj 2018 og forventeligt 3-4 måneder frem, vil der være en periode med paralleldrift, hvor kommunerne skal registrere nye, ændrede og nedlagte vejnavne først i DAR og derefter i CPR Vejregistret. Vejkoder tildeles automatisk i DAR, hvilket er årsagen til, at registreringer først skal foretages i DAR.

Information om paralleldriften kan ses på www.danmarksadresser.dk

Tak

Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering vil gerne takke referencegruppen, som har bidraget til udarbejdelsen af denne vejledning.

Ordliste

Ord og begreber i ordlisten er defineret i henhold til deres anvendelse i denne vejledning og kan derfor i anden sammenhæng have en anden betydning.

Adgangsgivende vej: Den vej som giver adgang til adressen.

Adgangspunkt: Et geografisk punkt i terrænplan, som repræsenterer en adressers beliggenhed, jf. bek. § 2, nr. 1.

Adresse: En sammensat betegnelse, som udpeger og benævner en bestemt adgangsvej til et ubebygget areal, en bygning, en del af en bygning, et teknisk anlæg el.lign., jf. lov § 6 og bek. § 2, nr. 2.

Adressemyndighed: Kommunalbestyrelsen, den myndighed, der er ansvarlig for at fastsætte vejnavne, supplerende bynavne og adresser, dvs. den respektive kommune.

Anløbssted: Et sted, ofte med konstruktioner som bådebroer, moler eller kaj, hvor et skib eller en båd kan lægge til.

Andre færdselsarealer (end offentlige veje, private fællesveje og private veje): Skal forstås bredt, herunder bl.a. private torve og pladser, offentlige og private stier.

Andre områder: Særligt geografisk afgrænsede områder, som endnu ikke har et egentligt vejnet fx mindre øer uden veje eller spredt bebyggelse i et naturområde med, hvor der kun findes trådte stier.

Autoritative data: Korrekte, gyldige og pålidelige oplysninger om vejnavne og adresser i Danmarks Adresseregister. Data derfra bruges af andre offentlige registre og stilles frit til rådighed digitalt.

AdresseWebService: Forkortet AWS. En fælles betegnelse for en række services, som tilbyder it-systemer adgang til data og funktionalitet om Danmarks adresser.

Bekendtgørelsen: Anvendes i denne vejledning om bekendtgørelse nr. 271 af 13. april 2018 om vejnavne og adresser (adressebekendtgørelsen), der er trådt i kraft den 7. maj 2018. Forkortet bek.

Danske Stednavne: Det officielle register for danske stednavne, som alle er registreret med en geografisk placering.

DAR: Danmarks Adresseregister (DAR 1.0).

Dataansvarlig myndighed for DAR: Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering (SDFE).

Datafordeleren: En distributionskanal der via internettet leverer grunddata, dvs. en række oplysninger om personer, virksomheder, adresser, ejendomme og geografi.

Fastsætte: Både den handling, hvorved en ny betegnelse, eksempelvis et vejnavn, et supplerende bynavn eller en adresse, bestemmes første gang, og den handling hvorved en eksisterende betegnelse ændres eller nedlægges, jf. bek. § 2, nr. 3.

Grundejer: Ejeren af grunden. Ejeren af en grund behøver ikke tillige at være ejer af en evt. bygning på grunden.

GeoDanmark: GeoDanmark er et samarbejde mellem Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering og de 98 kommuner om at vedligeholde en kortlægning af by og landskab, som er præcis og aktuel.

Hverdag: Hver af ugens dage med undtagelse af lørdag, søndag, helligdage, grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag, jf. bek. § 2, nr. 4.

Jordstykke: Et areal identificeret ved et matrikelnummer og ejerlav, jf. bek. § 2, nr. 5.

Loven: Anvendes i denne vejledning om adresseloven, lov nr. 136 af 1. februar 2017.

Navngiven vej: Et samlet færdselsareal, uafhængigt af kommunegrænser, for hvilket der er fastsat ét vejnavn, jf. bek. § 2, nr. 6.

- Offentlig vej:** Vej, gade, bro eller plads, der er åben for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune. De offentlige veje inddeles i statsveje og kommuneveje, jf. § 3, nr. 2, i lov om offentlige veje m.v.
- Registreringsansvarlig:** Den adressemyndighed, der er ansvarlig for at registrere et vejnavn i DAR. Alle navngivne veje har en registreringsansvarlig adressemyndighed. Registreringsansvarlig er særligt relevant ved registrering af vejnavn på en navngiven vej, der krydser én eller flere kommunegrænser.
- Privat fællesvej:** Vej, gade, bro eller plads, der ikke er en offentlig vej, og som fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som færdselsarealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer, jf. § 10, nr. 3, i lov om private fællesveje.
- Privat vej:** Vej, gade, bro eller plads, der ikke opfylder betingelserne for at være offentlig vej eller privat fællesvej. Fx vejarealer, som ligger inden for ejendommens grænser i en almen boligbebyggelse, institution, erhvervsejendom eller lignende, hvor der ofte er mange bygninger spredt over et større areal. Det kan også være fx det indre vejnet på de fleste universiteter og sygehuse, større industrivirksomheder og i havneområder.
- Reserveret vejnavn:** Et vejnavn som en adressemyndighed har reserveret i DAR til senere brug.
- Samlet fast ejendom:** Ét matrikelnummer eller flere matrikelnumre, der ifølge notering i Matriklen skal holdes forenet, jf. bek. § 2, nr. 7.
- SDFE:** Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering. Regeludstedende myndighed på adresseområdet.
- Statsvej:** En vej, der administreres af staten fx motorveje. Tidligere benævnt hovedlandevej. I bilag 1 til lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje findes en oversigt over veje, der administreres som statsveje.
- Stednavneudvalgets fortegnelse over danske stednavne:**
http://www.stednavneudvalget.ku.dk/autoriserede_stednavne/
- Vej:** En vej er nu en navngiven vej.
- Vejnavn:** Et egennavn, som udpeger og benævner en del af vej- eller stinettet eller lignende færdselsarealer, jf. bek. § 2, nr. 8.
- Vejnet:** Det samlede system af veje, jf. bek. § 2, nr. 11.
- Vejmidte:** En geografisk linje der repræsenterer det omtrentlige forløb af en "vej", udstillet af GeoDanmark. I vejledningen bruges ordet vejmidte om en GeoDanmark vejmidte.
- Vejnavnelinje:** En geografisk linje, som repræsenterer det omtrentlige forløb af en navngiven vej, jf. bek. § 2, nr. 9. Det vil sige et vejnavns geografiske udstrækning. Vejnavnelinjen har det navn, som den kommende navngivne vej kommer til at få.
- Vejnavneområde:** Et geografisk område, som repræsenterer den omtrentlige beliggenhed af en navngiven vej, således at den kan lokaliseres i forhold til andre navngivne veje i nærheden, jf. bek. § 2, nr. 10.
- Vejpunkt:** Et geografisk punkt, der repræsenterer det sted på den navngivne vej, som er adgangsgivende til et bestemt adgangspunkt, jf. bek. § 2, nr. 12. Et vejpunkt knyttes op på GeoDanmark vejmidten.
- Vejtilslutningspunkt:** Det punkt, hvor en vejnavnelinje eller et vejnavneområde knyttes til det øvrige vejnet.

1. Vejnavne

Indledning

Hensigten med bestemmelserne om fastsættelse af vejnavne er at gøre det let at finde frem til en adresse og minimere risikoen for misforståelser, hvilket i værste fald kan få fatale konsekvenser pga. fejlkørsler i akutte situationer.

Med det nye Danmarks Adresseregister (DAR) flyttes opgaven med at registrere oplysninger om vejnavn og tilhørende vejkode fra CPR Vejregistret til DAR. For at sikre korrekt bopælsregistrering, mens systemerne integreres, skal der i en overgangsperiode frem til forventelig september 2018 foretages registrering af vejnavn og tilhørende vejkode i både DAR og CPR Vejregistret. Da vejkode genereres i DAR, skal registreringen først foretages i DAR og derefter i CPR Vejregistret.

Vej, der skal have vejnavne

Reglerne om hvilke veje, der skal fastsættes vejnavne for, fremgår af lovens § 3 og bekendtgørelsens § 3. I forhold til tidligere er vejbegreberne ensrettet med begreberne i lov om offentlige veje og lov om private fællesveje, og sprogbroen er forenklet. Bestemmelserne om fastsættelse af vejnavne for kolonihaveområder og feriecentre fremgår henholdsvis af bekendtgørelsens § 28, stk. 3, og § 29, stk. 3.

Fastsættelse af vejnavne

Bestemmelser om hvordan vejnavne skal fastsættes, fremgår af lovens § 4 og bekendtgørelsens § 4.

Neden for er en opsummerende oversigt over hovedreglerne ved fastsættelse af vejnavne:

- Vejnavne fastsættes af adressemyndigheden i den kommune, hvor vejen er placeret (lov § 2)
- Hvis en navngiven vej krydser kommunegrænser eller hvis den adgangsgivende vej er placeret i en anden kommune end adressen, fastsættes vejnavnet efter aftale mellem de berørte adressemyndigheder (bek. § 4, stk. 5)
- Adressemyndigheden skal fastsætte vejnavn for offentlige veje og private fællesveje (bek. § 3, stk. 2)
- Adressemyndigheden kan fastsætte vejnavn for private veje og andre færdselsarealer og områder, hvilket skal ske i samarbejde med grundejeren (lov § 4, stk. 2 og bek. § 3, stk. 2)
- For statsveje fastsættes vejnavnet efter samtykke med Vejdirektoratet (lov § 4, stk. 1)
- Har adressemyndigheden kendskab til, at en bygning eller et anlæg anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet, skal der ved fastsættelse af vejnavnet indhentes samtykke fra de pågældende ministerier (lov § 4, stk. 3)
- Hvis der opstår uenighed om fastsættelse af vejnavne for private veje og andre færdselsarealer og områder, fastsætter adressemyndigheden vejnavnet (lov § 4, stk. 2)
- Hvis der opstår uenighed mellem flere adressemyndigheder eller mellem en eller flere adressemyndigheder og Vejdirektoratet, Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet om fastsættelse af vejnavne og husnumre, kan alle parter anmode Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering om at afgøre sagen (lov § 4, stk. 4)
- Som noget nyt skal vejnavne, der krydser én eller flere kommunegrænser eller fungerer som adgangsgivende vej til en adresse i en anden kommune, fastsættes efter aftale mellem de pågældende kommuners adressemyndigheder (bek. § 4, stk. 5)

Bestemmelser om registrering af vejnavne i DAR fremgår af bekendtgørelsens § 38, stk. 1 og 2.

Ved navngivning af pladser bør adressesmyndigheden overveje, om det er hensigtsmæssigt at registrere navnet på pladsen som et vejnavn i DAR, hvis formålet er at gøre pladsens navn synligt på et kort. Særskilte navne for pladser, parkeringspladser, torve mv. kan også registreres i Danske Stednavne. Er der adresser, som skal have adgang via en plads uden et vejnavn, kan den navngivne tilslutningsvej til pladsen i disse tilfælde anvendes til fastsættelse af adresser. Adresserne knyttes således til den navngivne tilslutningsvej.

Sådan skrives vejnavne

Reglerne om vejnavnes skrivemåde er fastsat i bekendtgørelsens § 5. I bekendtgørelsens § 5 stk. 1, er der tilføjet en bestemmelse om, at forkortelser i vejnavne så vidt muligt bør undgås. Det betyder, at der ved fastsættelse af nye vejnavne ikke bør indgå forkortelser, som udtales anderledes, end de skrives. Fx bør et vejnavn ikke skrives "Dr. Louises Vej", da "Dr." kan betyde både dronning og doktor. "Gl. Strandstræde" bør skrives "Gammel Strandstræde", mens "H. C. Andersens Boulevard" gerne må indeholde forkortelser af fornavnene, da forkortelserne i dette tilfælde også udtales som forkortelser.

Forkortelser i vejadresseringsnavnet bør desuden så vidt mulig undgås, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Derudover er det i § 5, stk. 3, tilføjet, at vejnavne og vejadresseringsnavne skal fastsættes i overensstemmelse med den officielle danske retskrivning, som er fastsat af Dansk Sprognævn. Den officielle danske retskrivning offentliggøres i Dansk Sprognævns retskrivningsordbog. Der henvises til Sprognævnets vejledning i retskrivning af vejnavne, der bl.a. findes på:

www.danmarksadresser.dk

I samme bestemmelse er det desuden tilføjet, hvilke bogstaver, tegn og tal, der må indgå i vejnavne, hvilket fremgår således: "De tegn, der kan indgå i vejnavne og vejadresseringsnavne, er store og små bogstaver i det danske alfabet (a-å), ä, é, ö, ü, cifrene 0-9, mellemrum, bindestreg, punktum og apostrof. Romertal, som består af store bogstaver, kan også indgå i vejnavne og vejadresseringsnavne."

Derudover er det i § 5, stk. 4, tilføjet en ny bestemmelse om, at hvis vejnavnet skal indeholde et eksisterende stednavn, og dette stednavn er optaget i Stednavneudvalgets fortegnelse over danske stednavne, skal den stavemåde, der er anvendt i fortegnelsen også anvendes i vejnavnet.

Stednavneudvalgets fortegnelse findes på:

[http://www.stednavneudvalget.ku.dk/autoriserede stednavne/](http://www.stednavneudvalget.ku.dk/autoriserede_stednavne/)

Findes et stednavn flere steder i landet, men er stavet forskelligt, og alle stavevarianter er optaget i Stednavneudvalgets fortegnelse, skal den staveform af stednavnet på det sted, som vejnavnet er opkaldt efter, anvendes i vejnavnet. Fremgår fx stednavnet Tønding og Tønning af Stednavneudvalgets fortegnelse, skal vejnavnet staves Tøndingvej, hvis vejnavnet er opkaldt efter stednavnet Tønding.

Vejnavnes entydighed

Bekendtgørelsens § 6 fastsætter bestemmelser om vejnavnes entydighed i forhold til placering, udtale og stavemåde. Radius, inden for hvilken det samme eller et næsten enslydende vejnavn allerede er fastsat eller reserveret, er øget i forhold til tidligere og er nu på 15 km. Afstanden regnes i fugleflugtslinje, og der tages derfor ikke hensyn til, om selve kørselsvejen er længere eller går over vand. I forhold til de tidligere regler er bestemmelsen i den tidligere bekendtgørelses § 7, stk. 5, om at veje, der krydser kommunegrænser, regnes for én vej, udgået. Reglen er ikke længere relevant, da der i stedet er indført en bestemmelse i bekendtgørelsens § 4, stk. 5,

om, hvem der er ansvarlig for at registrere et vejnavn i DAR, hvis vejen krydser mere end én kommunegrænse.

Entydighedskontrol

DAR har en funktionalitet, der automatisk laver en entydighedskontrol af vejnavnet op mod eksisterende og reserverede vejnavne inden for samme postnummer og inden for en radius af 15 km. Derudover foretages en automatisk fonetisk kontrol af vejnavnets udtale for at sikre, at to veje i nærheden af hinanden, ikke er for enslydende. Entydighedskontrollen af nye vejnavne sikrer, at det overholder reglerne om placering, udtale og stavemåde, og dermed at vejnavne ikke forveksles eller skaber forvirring.

Nye vejnavne, der ikke lever op til entydighedsreglerne, afvises automatisk af DAR, og kan dermed ikke oprettes.

Retskrivningskontrol

I forbindelse med at et vejnavn i DAR skal registreres med status "gældende", foretages en retskrivningskontrol i systemet. Muligheden for at få retskrivningskontrolleret et reserveret vejnavn kommer dog først senere.

Rent teknisk sker kontrollen ved, at systemet automatisk sender vejnavnet og vejadresseringsnavnet til retskrivningskontrol hos Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering (SDFE). Da retskrivningskontrollen udføres manuelt, skal SDFE have 5 hverdage til at kontrollere vejnavnet. I DAR er det derfor kun muligt at sætte datoen for, hvornår et vejnavn skal have status som "gældende", til tidligst 5 hverdage frem i tiden. Hvis SDFE inden for de 5 hverdage ikke har meldt tilbage på retskrivningskontrollen, betyder det, at retskrivningsmåden er godkendt. Som det fremgår af definitionerne i bekendtgørelsens § 2, nr. 4, regnes i denne sammenhæng alle dage for hverdage undtagen lørdag, søndag, helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag.

Ovenstående fremgår af adressebekendtgørelsens § 41 på følgende måde:

"En navngiven vej kan først få status som "gældende", når Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering gennem Danmarks Adresseregister er gjort bekendt med vejnavn og vejadresseringsnavn og ikke inden for fem hverdage har afvist vejnavnet eller vejadresseringsnavnet efter en retskrivningskontrol."

2. Navngiven vej, vejnavnelinjer og vejnavneområder

Indledning

Et vejnavn blev tidligere registreret i CPR Vejregistret uden mulighed for geografisk visning af vejnavnets placering. Som en ny funktionalitet i DAR stedsfæstes vejnavnet nu enten ved en vejnavnelinje, som geografisk fastlægger og afgrænser den navngivne vejs forløb, eller ved et vejnavneområde, hvis vejnavnet foreløbig kun kan stedsfæstes til et område, eller hvis der ikke er et egentligt vejnet i området. Den navngivne vej kan krydse kommunegrænser.

Hensigten med den grafiske illustration af vejens omtrentlige forløb i DAR er at gøre det nemmere for adressemedarbejderen at se den navngivne vejs udstrækning og at oprette adresser på vejen. Derudover vil en ny vejs placering hurtigt være synlig og søgbar for omverdenen.

Ved ibrugtagningen af DAR er der etableret enten en vejnavnelinje eller et vejnavneområde for alle eksisterende navngivne veje. Der skal derfor kun fastsættes vejnavnelinjer eller vejnavneområder for nye navngivne veje.

Fastsættelse af vejnavnelinjer og vejnavneområder

Når der i DAR skal oprettes nye veje, anvendes bl.a. begreberne navngiven vej, vejnavnelinje og vejnavneområde. Disse begreber er alle defineret i bekendtgørelsens § 2 og gengivet nedenfor.

En navngiven vej er i bekendtgørelsens § 2, nr. 6, defineret som "Et samlet færdselsareal, uafhængigt af kommunegrænser, for hvilket der er fastsat ét vejnavn."

En vejnavnelinje er defineret som "En geografisk linje, som repræsenterer det omtrentlige forløb af en navngiven vej", jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 9.

Et vejnavneområde er i bekendtgørelsens § 2, nr. 10, defineret som "Et geografisk område, som repræsenterer den omtrentlige beliggenhed af en navngiven vej, således at den kan lokaliseres i forhold til andre navngivne veje i nærheden."

I DAR udgør en navngiven vej således sammen med vejnavnelinjen eller vejnavneområdet en angivelse af, hvor den navngivne vejs vejnavn virker.

Neden for er en opsummerende oversigt om vejnavnelinjer og vejnavneområder:

- Ved oprettelse af en navngiven vej skal adressemyndigheden samtidig fastsætte en vejnavnelinje (bek. § 7, stk. 1)
- Er den navngivne vejs endelige placering endnu ikke bestemt, angives i stedet et vejnavneområde (bek. § 7, stk. 2)
- Når den navngivne vejs endelige forløb er fastlagt, skal adressemyndigheden erstatte vejnavneområdet med en vejnavnelinje (bek. § 7, stk. 2)
- Er vejnavnet fastsat til et område mv. uden egentligt vejnet, fastsættes et vejnavneområde (bek. § 7, stk. 3)
- Vejnavnelinjer og vejnavneområder skal registreres i Danmarks Adresseregister (bek. § 38, stk. 3)
- Vejnavneområdet bør så vidt muligt afgrænses (opmærksomhedspunkt)
- Den navngivne vej bør oprettes så tidligt, som muligt (opmærksomhedspunkt)

I følge bekendtgørelsens § 7, stk. 1, skal adressemyndigheden fastsætte en vejnavnelinje for hver navngiven vej. Vejnavnelinjen placeres, så den repræsenterer en navngiven vejs omtrentlige geografiske forløb og udstrækning.

Er den navngivne vejs forløb eller udstrækning endnu ikke bestemt, eller er der ikke egentlige vej i området, fastsættes i stedet et vejnavneområde.

I bekendtgørelsens § 7, stk. 2, fremgår bestemmelsen om fastsættelse af et vejnavneområde, hvis den navngivne vej foreløbig kun kan stadfæstes til et område som fx ved nyudstykningsområder. I disse tilfælde skal vejnavneområdet så vidt muligt angive, hvor en kommende vej forventes at komme til at ligge fx inden for et lokalplanområde, hvor der kan udstykkes mange parceller. I sådanne tilfælde tegnes vejnavneområdet, så det omkredser det forventede udstykningsområde, hvor vejen forventes at gå igennem. Er der planlagt flere veje i geografisk nærhed af hinanden, angives et vejnavneområde for hvert vejnavn. Vejnavneområderne må gerne overlappe hinanden delvist. Det anbefales, at vejnavneområdet så vidt muligt afgrænses og ikke strækker sig over meget store områder, så det bedst muligt angiver den kommende vejs placering.

Når den endelige vejs forløb er fastlagt, skal adressemyndigheden erstatte vejnavneområdet med en vejnavnelinje i DAR, jf. § 7, stk. 2. Er den korrekte vejkode blevet knyttet til en GeoDanmark vejmidte, genereres en adresseopgave i DAR.

Vejnavneområder i områder uden egentligt vejnet

Er vejnavnet fastsat til et færdselsareal eller område uden egentligt vejnet, skal der fastsættes et vejnavneområde, der dækker færdselsarealet eller området. Med færdselsareal eller område, menes et areal, der ikke er en offentlig vej, privat fællesvej, privat vej, eller offentlig eller privat sti. Bestemmelsen fremgår af bekendtgørelsens § 7, stk. 3. Det betyder, at hvis der skal tildeles et nyt vejnavn i et område, som ikke har et egentligt vejnet eller stisystem fx på en mindre ø eller et naturområde, hvor der er brug for et vejnavn til at kunne tilknytte adresser, skal vejnavnet markeres som et vejnavneområde, der dækker arealet. I sådanne tilfælde skal vejnavneområdet ikke erstattes med en vejnavnelinje, da der ikke er planlagt en egentlig vej, og vejnavneområdet således er en blivende angivelse af vejnavnets udstrækning.

En navngiven vej bør oprettes så tidligt som muligt

Det anbefales, at adressemyndigheden opretter den navngivne vej og vejnavnelinjen/vejnavneområdet så tidligt som muligt, så den bliver synlig og søgbar og kan anvendes af andre end adressemyndigheden. Den navngivne vej og vejnavnelinjen/vejnavneområdet vil blive udstillet som AdresseWebService (AWS) og via Datafordeleren. Herfra vil de kunne hentes af 3. part. I forbindelse med fx nye udstykninger vil alle således tidligt kunne orientere sig om den planlagte vejs placering.

Vejnavnelinjer og vejnavneområder skal registreres i DAR, jf. bekendtgørelsens § 38, stk. 3.

3. Veje, der krydser én eller flere kommunegrænser ”registreringsansvarlig”

Indledning

Når en navngiven vej krydser en eller flere kommunegrænse(r), har det tidligere krævet en manuel registrering af vejnavnet i CPR Vejregistret af mindst to kommuner. I DAR er det nu muligt i ét system at registrere vejnavne, der krydser kommunegrænser eller fungerer som adgangsgivende for adresser i en anden kommune.

Herved opnås enklere arbejdsgange for de berørte adressemyndigheder, samtidig med at fejlrregistreringer, der kan medføre risiko for ikke entydige adresser, minimeres.

For alle eksisterende navngivne veje er det automatisk blevet udpeget hvilken kommune, der er ansvarlig for registreringen af vejnavnet. Den kommune, der er registreringsansvarlig for den pågældende navngivne vej, er ved ibrugtagningen af DAR angivet som registreringsansvarlig. Derudover fremgår det under de respektive kommuner, hvilke husnumre, kommunerne hver især bruger. På alle eksisterende navngivne veje er husnummerreservationer overført fra CPR Vejregistrets postnummerintervaller til DAR.

Adressemyndighederne skal aftale vejnavne, der berører mere end én kommune

Ifølge bekendtgørelsens § 4, stk. 5, skal fastsættelse af vejnavne, der berører flere kommuner, aftales af de pågældende adressemyndigheder når:

- en navngiven vej krydser én eller flere kommunegrænser eller
- når den navngivne vej er adgangsgivende til en adresse, der er fysisk beliggende i en anden kommune

Adressemyndighederne bør aftale hvilke husnumre, de hver især kan bruge

Ifølge bekendtgørelsens § 17, stk. 7, bør adressemyndighederne i de berørte kommuner aftale, hvem der disponerer over hvilke intervaller af husnumre på de pågældende navngivne veje. Baggrunden for denne anbefaling er at opfylde bestemmelserne i bekendtgørelsens § 17, stk. 2, om, at husnumre skal fastsættes i stigende orden, således at formålet med at kunne orientere sig er opfyldt, samt at adresserne er entydige.

Vejnavne og husnumre skal overholde de generelle regler og kontrolleres på samme måde

Vejnavn og husnummer for navngivne veje, der krydser en kommunegrænse, skal fastsættes efter de generelle regler om fastsættelse af vejnavn og husnummer. Entydighedskontrollen og retskrivningskontrollen af et vejnavn foregår på samme måde, som hvis vejen lå i samme kommune.

Ønsker en kommune at reservere et vejnavn, der krydser en kommunegrænse, skal de berørte kommuner aftale, hvem der er registreringsansvarlig for denne vej.

Registreringsansvarlig i Danmarks Adresseregister

Den adressemyndighed, som efter aftale er ansvarlig for at registrere vejnavnet for den navngivne vej, der berører mere end én kommune, den såkaldte ”registreringsansvarlige”, skal i DAR registrere de oplysninger om den navngivne vej, som skal registreres for navngivne veje. Hvis adressemyndighederne aftaler, hvilke intervaller af husnumre på den navngivne vej, de hver især kan disponere over i fremtiden, kan de respektive adressemyndigheder i DAR registrere disse husnumre, jf. bekendtgørelsens § 38, stk. 8. I DAR hedder det husnummerreservationer.

4. Reserveret vejnavn

Indledning

Som noget nyt er det i DAR muligt for adressemyndigheden at reservere et vejnavn til senere brug.

Hensigten med at reservere et vejnavn er at gøre det muligt for adressemyndigheden at planlægge fremtidig brug af nye vejnavne, så de er til disposition uden risiko for, at det pågældende vejnavn i mellemtiden er anvendt i en nabokommune. Kommunerne bør tage hensyn til nabokommunerne ved reservering af vejnavne.

Adressemyndigheden kan reservere vejnavne i Danmarks Adresseregister

Neden for er en opsummerende oversigt over det, adressemyndigheden skal være opmærksom på i forbindelse med reservering af et vejnavn:

- Et reserveret vejnavn skal overholde de samme bestemmelser, som gælder for fastsættelse af nye vejnavne (bek. § 8, stk. 1)
- Et reserveret vejnavn kontrolleres for entydighed, men p.t. ikke for retskrivning (opmærksomhedspunkt)
- Et reserveret vejnavn kan dække en del eller hele kommunens område (bek. § 8, stk. 1)
- Reserveringen kan påvirke nabokommunerne (opmærksomhedspunkt)
- Reserveringen gælder i en tidsbegrænset periode (bek. § 8, stk. 2)
- Vejnavn og det geografiske område, som vejen ønskes reserveret for, skal registreres i Danmarks Adresseregister (bek. § 40)

Reserverede vejnavne skal overholde de samme regler om navngivning som nye vejnavne

Adressemyndigheden kan i DAR reservere et vejnavn til senere brug, hvilket fremgår af bekendtgørelsens § 8, stk. 1. Reserverede vejnavne skal opfylde de samme krav til navngivning og retskrivning, som gælder for nye vejnavne. Bestemmelser om bl.a. vejnavnets længde, forkortelser, retskrivning og anvendelsen af bogstaver, tal og tegn fremgår af bekendtgørelsens § 5.

Reserverede vejnavne skal overholde de samme regler om entydighed som nye vejnavne

Reserverede vejnavne skal også overholde de samme regler om entydighed i forhold til placering, udtale og stavemåde, som gælder for nye vejnavne. Radius inden for hvilken, der skal være entydighed er udvidet til 15 km. Reglerne fremgår af bekendtgørelsens § 6.

Kontrol af reserverede vejnavne

Reserverede vejnavne kontrolleres som alle andre vejnavne automatisk for entydighed i DAR. Derimod vil muligheden for at få retskrivningskontrolleret et reserveret vejnavn hos SDFE først være mulig i senere version af systemet.

Et reserveret vejnavn kan dække hele eller dele af kommunens område

Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, stk. 1, at et reserveret vejnavn kan dække hele eller dele af kommunens område.

Vær opmærksom på nabokommunerne ved reservering af et vejnavn

En reservering, der ligger tæt på kommunegrænsen, kan forhindre nabokommunerne i at anvende samme vejnavn. Det anbefales derfor at tage hensyn til nabokommunerne ved reservering af et vejnavn. Hvis fx det specifikke område, som det reserverede vejnavn skal dække, allerede er fastlagt, bør området så vidt muligt også afgrænses i DAR.

Et vejnavn kan reserveres i op til 12 år

Reservering af vejnavn gælder som udgangspunkt i op til tre år men kan forlænges ad flere omgange. Dog kan reserveringen maksimalt vare 12 år i alt, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Reserveret vejnavn og geografisk område skal registreres i Danmarks Adresseregister

For hvert reserveret vejnavn skal adressemyndigheden i DAR registrere vejens navn og det geografiske område i kommunen, som vejnavnet ønskes reserveret for, jf. bekendtgørelsens § 40.

Reservering af et vejnavn der krydser en kommunegrænse

Hvis der er behov for at reservere et vejnavn, der senere forventes anvendt til en navngiven vej, som krydser en kommunegrænse, skal adressemyndighederne i de berørte kommuner aftale, hvem der er registreringsansvarlig for denne vej.

5. Vejpunkter

Indledning

Vejpunkter er et nyt begreb i adressereglerne, og som noget nyt skal adressemyndigheden fastsætte og i DAR registrere vejpunkter.

Hensigten med vejpunkter er at gøre det lettere for den almindelige borger at finde vej til en adressers indgang og derved at forbedre anvendelsen af adresser til transportplanlægning og navigation.

Der skal kun fastsættes vejpunkter for nye adresser. Ved ibrugtagningen af DAR er der tildelt vejpunkter til alle eksisterende adgangspunkter. Da vejpunkternes placering er baseret på beregninger og bagvedliggende geografiske data, vil der være vejpunkter, som ikke er placeret korrekt. Det anbefales derfor, at adressemyndigheden flytter de vejpunkter, der kan give anledning til forkert ruteberegning.

Adressemyndigheden fastsætter ét vejpunkt for hvert adgangspunkt

Et vejpunkt er i bekendtgørelsens § 2, nr. 12 defineret som "Et geografisk punkt, der repræsenterer det sted på den navngivne vej, som er adgangsgivende til et bestemt adgangspunkt."

Ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal adressemyndigheden fastsætte et vejpunkt for hvert adgangspunkt. Et vejpunkt fastsættes i forbindelse med, at en adresse fastsættes i DAR, idet der til hver adresse fastsættes ét adgangspunkt. Ét adgangspunkt har altid ét og kun ét tilhørende vejpunkt. Ét vejpunkt er altid knyttet til ét og kun ét adgangspunkt. Der er således altid en en-til-en relation mellem adgangspunkter og vejpunkter. Selvom flere adresser kan have et fælles adgangspunkt, er der således kun ét tilhørende vejpunkt til adgangspunktet.

Visuelt kan vejpunkter vises som ét vejpunkt, selvom der er flere. De ligger bare oven i hinanden.

Neden for er en opsummerende oversigt over det, adressemyndigheden skal være opmærksom på ved fastsættelse af vejpunkter:

- Ét adgangspunkt har altid ét tilhørende vejpunkt (bek. § 14, stk. 1)
- Et vejpunkt skal placeres på det sted på den navngivne vej, hvorfra der er adgang til adressen (bek. § 14, stk. 2)
- Ved indkørsler placeres vejpunktet på det øvrige vejnet (bek. § 14, stk. 3)
- På øer uden egentligt vejnet placeres vejpunktet ved adressens nærmeste anløbssted (bek. § 14, stk. 3)
- Vejpunkter skal registreres i Danmarks Adresseregister (bek. § 44, stk. 3)
- Når adgangspunkt og vejpunkt er i forskellige kommuner, er det den kommune, hvor adgangspunktet er placeret, der er ansvarlig for at placere det tilhørende vejpunkt (opmærksomhedspunkt)
- Når flytning af et adgangspunkt godkendes i DAR, kan det medføre, at en automatisk flytning af vejpunktets placering også godkendes og måske skal justeres (opmærksomhedspunkt)

Placering af vejpunkter

Vejpunkter skal placeres, så borgere mv. anvises den rigtige vej til en adresse. Beredskabet forventes også at anvende vejpunkter, men har ofte adgang til veje og indgange, som andre ikke har, og vejpunkter skal derfor ikke primært tilgodese beredskabet.

Vejpunktet placeres på GeoDanmark vejmidten, og hvor det er muligt at køre frem til i bil.

Der er ikke altid kun ét korrekt sted at placere et vejpunkt, og det anbefales, at man bruger sin sunde fornuft og således placerer vejpunktet, dér hvor det giver bedst mening i forhold til lokal-kendskab mv. I en anlægsfase hvor et vejpunkt fx kan placeres lige godt på en skolevej og på en større almindelig vej, bør vejpunktet placeres på den almindelige vej.

Ifølge bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2, skal et vejpunkt placeres, så det repræsenterer det sted på den navngivne vej, der er adgangsgivende til adressen. Den navngivne vej er den vej, hvor den pågældende adresse er fastsat. Vejpunkter må ikke placeres i indkørsler og bør som udgangspunkt heller ikke placeres på parkeringsarealer.

Figur 1. I et villakvarter placeres vejpunktet på den adgangsgivende vej (Søvej) ud for indgangen til ejendommen. Adresserne på Søvej 45, 47 og 49 har hvert sit adgangspunkt og derfor også hver sit tilhørende vejpunkt. Grafisk vises disse vejpunkterne oven i hinanden.

Vejpunkter i et vejnavneområde

Der kan være tilfælde, hvor den navngivne vejs beliggenhed er givet ved et vejnavneområde. I disse situationer placeres vejpunkter i vejnavneområdets tilslutningspunkt til det øvrige vejnet.

Figur 2. I vejnavneområde Naturskoven (omkranset af en rød streg), er vejpunkterne til adresserne på skovens faciliteter placeret i vejtilslutningspunktet til det øvrige vejnet.

Vejpunkter ved lange indkørsler

Af bekendtgørelsens § 14, stk. 3, fremgår det, at ved en lang indkørsel til adressen, som der ofte er på landet, skal vejpunktet placeres på det øvrige vejnet, det vil sige dér, hvorfra indkørslen udgår.

Figur 3. På gården til venstre er vejpunktet placeret ud for indkørslens begyndelse på den adgangsgivende vej. I eksemplet til højre er vejpunkterne for de to adgangspunkter placeret ud for den fælles indkørsel på den adgangsgivende vej. Grafisk vises vejpunkterne oven i hinanden, men der er to, da hvert vejpunkt er knyttet til ét adgangspunkt.

Vejpunkter på øer uden egentligt vejnet

På øer uden et egentligt vejnet, skal vejpunktet placeres ved adressens nærmeste anløbssted, hvilket fremgår af bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Ved anløbssted forstås typisk et sted, hvor et skib eller en båd kan lægge til.

Figur 4. Der er ingen egentlige veje på øen, og derfor placeres vejpunktet på adressens nærmeste anløbssted. I dette tilfælde er anløbsstedet fælles for de to adresser på øen.

Hvis adgangspunkt og vejpunkt ikke ligger i samme kommune

I situationer, hvor et vejpunkt skal placeres i en anden kommune end den, hvor adgangspunktet er fastsat, er det den kommune, der fastsætter adgangspunktet, som også fastsætter vejpunktet i DAR. Det skyldes, at adgangspunktet og vejpunktet også systemmæssigt er tæt knyttede.

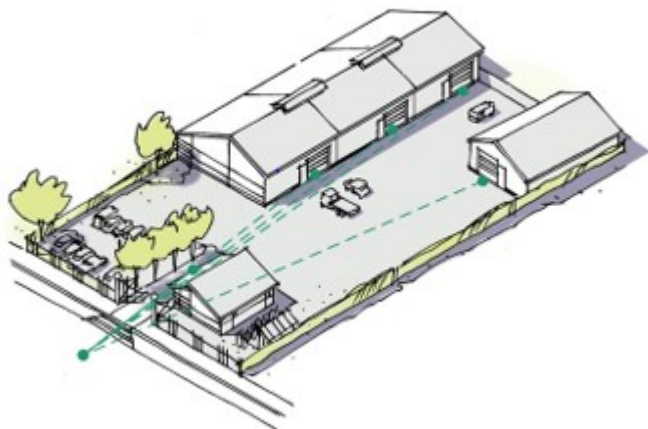
Registrering af vejpunkter i Danmarks Adresseregister

Adressemyndigheden er ansvarlig for at registrere vejpunkter i DAR, jf. bekendtgørelsens § 44, stk. 3.

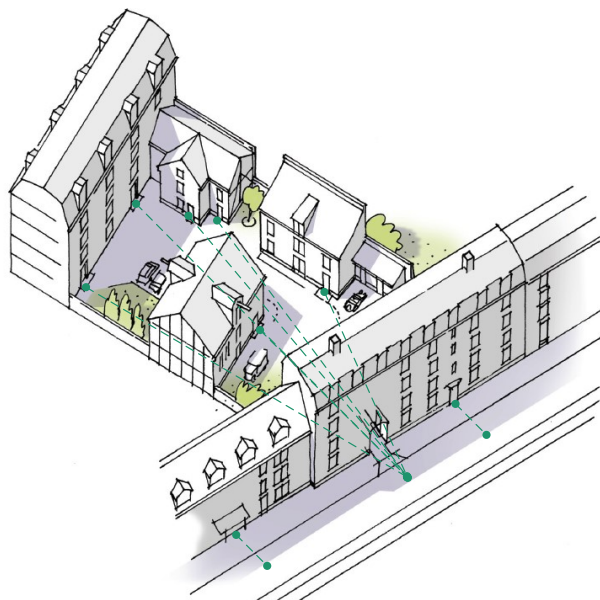
Ved registrering af et nyt adgangspunkt i DAR, angiver systemet selv et forslag til et vejpunkt. Adressemyndigheden skal flytte vejpunktet til en korrekt placering, hvis det er placeret uhen-sigtsmæssigt. Det er adressemyndighedens ansvar, at vejpunktet er placeret korrekt.

Adresse medarbejderen skal være opmærksom på, at systemet er lavet på en sådan måde, at når en flytning af et adgangspunkt godkendes, så kan det medføre, at en automatisk flytning af vejpunktets placering også godkendes. Det vil sige, at adresse medarbejderen ved ændringer i adressens adgangspunkt også skal sikre sig, at vejpunktet er placeret korrekt.

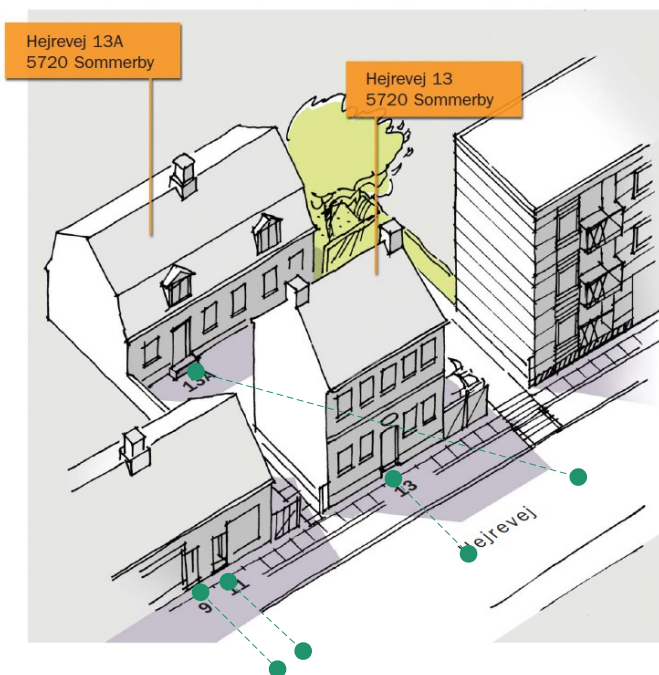
Neden for er vist nogle flere eksempler på placering af vejpunkter.

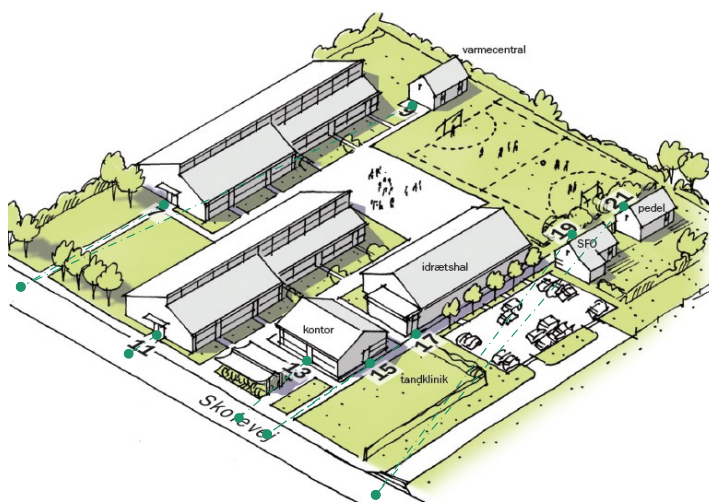
Figur 5. Alle adresser har vejpunkt samme sted på vejen, da der er en fælles indgang til grunden. Vejpunkterne er placeret på vejmidten og ikke på parkeringsarealet.

Figur 6. Vejpunkter til adresserne i baghusene er placeret ud for porten til baggården på vejmidten af den vej, som adresserne er fastsat til.

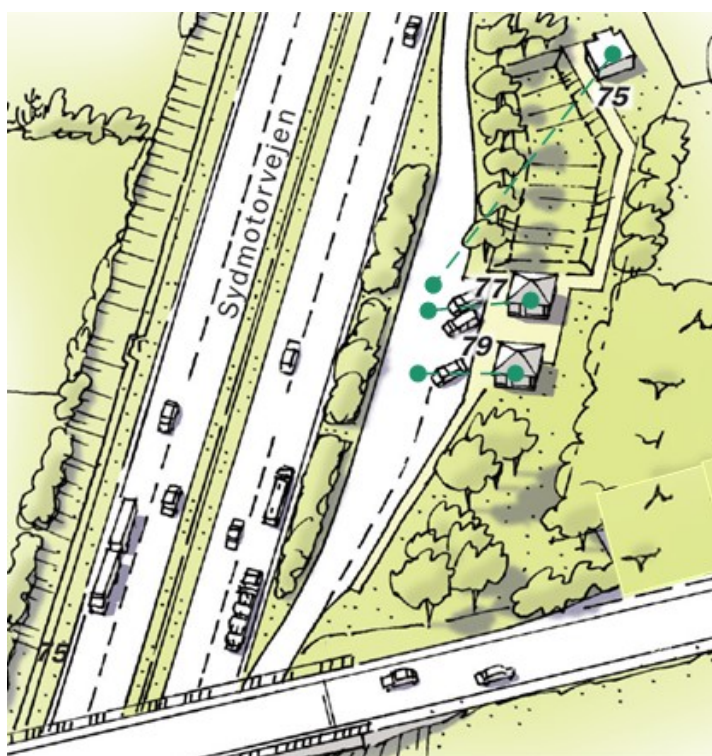
Figur 7. Vejpunktet til Hejrevej 13A er fastsat på vejmidten på Hejrevej ud for indkørslen til gården, hvorfra man kan køre og gå ind til adgangsadressen.

Figur 8. Placering af vejpunkter til forskellige adresser på en skole. Det vil ofte være et vurderingsspørgsmål, hvor vejpunktet skal placeres. Vejpunktet til SFO'en og pedellen kan fx også placeres på samme sted som vejpunkterne til tandklinikken og idrætshallen.

Figur 9. Vejpunkterne til stuehuset og gårdbutikken er fastsat på vejmidten på den navngivne vej, som adresserne er fastsat til.

Figur 10. Vejpunkter for resteplassens kiosker i nr. 77 og 79 og toiletbygningen i nr. 75 er placeret på parkeringsarealet og ikke det sted på motorvejen, hvor afkørslen til resteplassen udgår fra.

Forslag til placering af adgangspunkter og vejpunkter fra landinspektører

Fra forventelig efteråret 2018 vil adressemyndigheden som noget nyt modtage forslag til placering af adgangspunkt og vejpunkt fra landinspektører, når der i forbindelse med matrikulært arbejde etableres en ny eller ændret adgang til offentlig vej eller oprettes en ejendom, der skal bygges eller anvendes til bebyggelse. Oplysningerne fra landinspektøren modtages som en adresseopgave i DAR, når ajourføringsservicen mellem DAR og Geodatastyrelsens it-løsning er idriftsat.

Hensigten er, at adressemedarbejderen tidligt i udstykningsprocessen kan anvende landinspektørens viden om udstykningens faktuelle forhold til brug for fastsættelse af adresser med adgangspunkter og vejpunkter. Derudover kan der i forbindelse med byggeri mv. tidligt i bygge- og modningsprocessen placeres adgangspunkter og vejpunkter, så fx leverandører af byggematerialer kan finde vej.

Placering af adgangspunkter og vejpunkter i forbindelse med nyudstykningsprocessen

Vejpunktet bør placeres på en GeoDanmark vejmidte.

Ved nyudstykningsprocessen, hvor vejnavnelinjen endnu ikke er oprettet som en GeoDanmark vejmidte, kan vejpunktet placeres på vejnavnelinjens vejtilslutningspunkt på GeoDanmark vejmidten.

Er det ikke muligt at placere vejpunktet på en GeoDanmark vejmidte, kan vejpunktet placeres et andet sted fx på en vejnavnelinje.

Er vejen ind på området endnu ikke anlagt, skal vejpunktet placeres dér, hvor der kan køres til på det aktuelle tidspunkt. Vejpunktet skal ikke placeres dér, hvor en kommende vej forventes at blive placeret, da dette ikke hjælper fremkommeligheden til den pågældende adresse tidligt i byggeprocessen.

Et vejpunkt bør som hovedregel altid knyttes til en GeoDanmark vejmidte. Følgende syv GeoDanmark vejklasser er dog ikke gode til placering af vejpunkter på: "cykelsti langs vej", "cykelbane langs vej", "ikke tildelt", "anden vej", "indkørselsvej", "sti, diverse" og "fiktiv vej".

De syv vejklasser er som udgangspunkt udeladt i DAR's GeoDanmark vejmidte. De sidste fem understregede vejklasser kan dog være vist i DAR, hvis der ikke er bedre vejklasser i området. Disse vejklasser kan undtagelsesvis bruges til placering af vejpunkter.

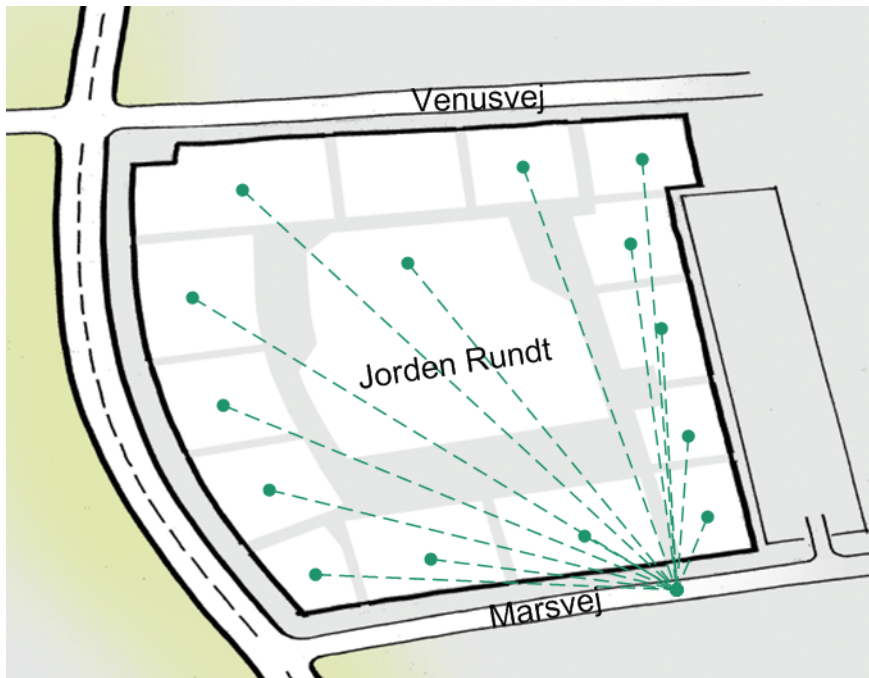
Når GeoDanmark vejmidter ajourføres, er der to muligheder for opdatering af vejpunkter: Ved mindre ændringer i GeoDanmark vejmidter genberegnes vejpunkterne automatisk. I alle andre tilfælde dannes en adresseopgave i DAR.

Efterfølgende er beskrevet tre situationer for fastsættelse af adgangspunkter og vejpunkter.

Situation 1

Hvis udstykningsområdet er angivet som et vejnavneområde, skal vejpunktet placeres i det punkt, hvor vejnavneområdet er tilsluttet det øvrige vejnet (vejtilslutningspunktet).

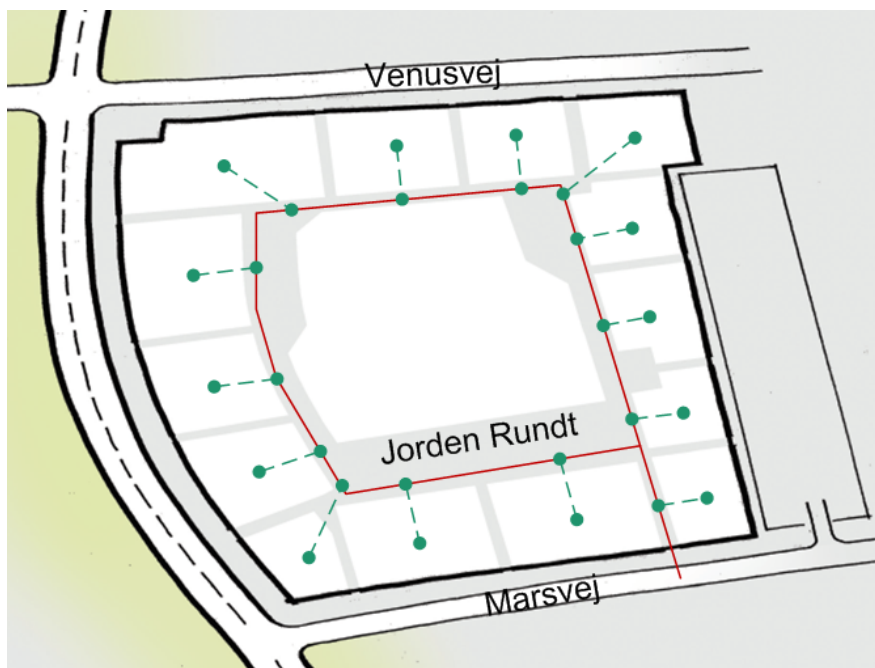
Er placeringen af et kommende hus ikke kendt, placeres adgangspunkterne midt på parcellen.

Figur 11. Illustration af situation 1. Det indrammede område repræsenterer vejnavneområdet Jorden Rundt, hvor adressemedarbejderen endnu ikke har oprettet en navngiven vej (vejnavnelinje), og vejmidten ikke er oprettet i GeoDanmark. Alle adgangspunkter er placeret midt på de enkelte parceller, da de kommende huses placeringer ikke kendes. Vejpunkter for alle parceller er placeret på GeoDanmark vejmidten, der hvor vejen til området skal være i byggemodningsprocessen. På figuren placeres alle vejpunkterne derfor på Marsvej. Vejpunktet kan også placeres på Marsvej, hvis Marsvej endnu kun har en foreløbig GeoDanmark vejmidte.

Situation 2

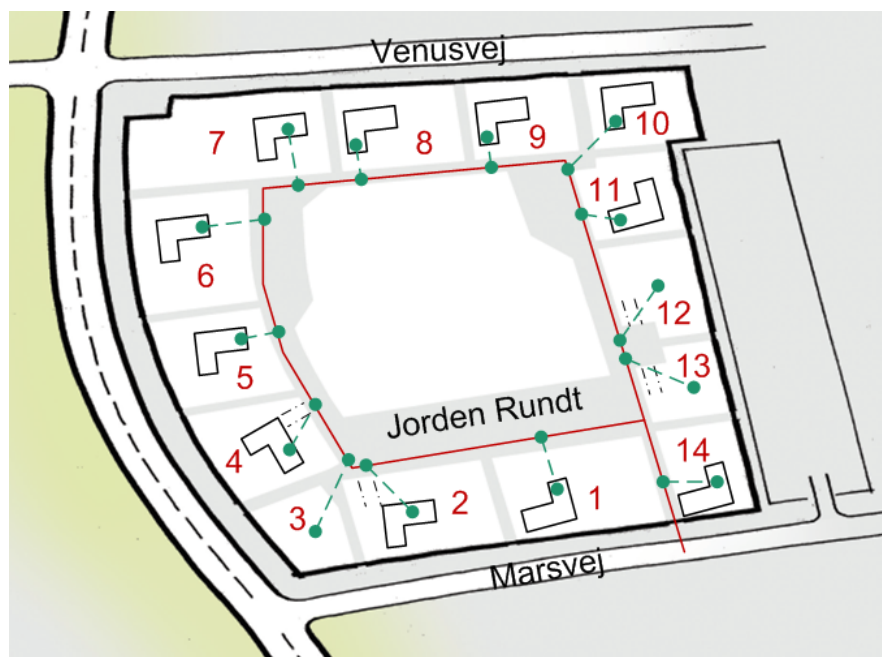
Er vejmidten registreret i GeoDanmark, men der kun er tomme parceller, og det endnu er uvist, hvor de kommende huse og indgangen til grunden forventes at blive placeret, skal adgangspunkterne placeres midt på parcellen. Vejpunktet skal fastsættes på (snappes til) GeoDanmark vejmidten, hvor indgangen til grunden forventes at blive placeret.

Figur 12. Illustration af situation 2. Vejmidten for Jorden Rundt (rød streg) er registreret i GeoDanmark. Derfor er vejpunkterne for alle parceller placeret på (snappet til) GeoDanmark vejmidten på Jorden Rundt. Da husenes placering ikke er kendt, er adgangspunkterne placeret midt på parcellen.

Situation 3

Er GeoDanmark vejmidten på den nye vej registreret, og placeringen af huset og indgangen til grunden er kendt, skal adgangspunktet placeres ved indgangsdøren 3 meter inde i huset. Vejpunktet fastsættes på GeoDanmark vejmidten (snappes) ud for indgangen til grunden. Kendes placeringen af indgangen til grunden ikke, skal vejpunktet sættes ud for det punkt, hvor indgangen forventes at blive placeret. Kendes placeringen af et kommende hus ikke, fastsættes adgangspunktet midt på parcellen.

Figur 13. Den adgangsgivende vej Jorden Rundt er registreret i GeoDanmark. Derfor er vejpunkterne for alle parceller placeret på (snappet til) GeoDanmark vejmidten (rød streg) på Jorden Rundt. På parcellen hvor husets placering ikke kendes, er adgangspunktet placeret midt på parcellen (parcel 3). På parcellerne 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 og 14 er husets og indgangsdørens placeringer kendt, og adgangspunktet er derfor placeret ud for indgangsdøren 3 meter inde i huset, mens vejpunktet er fastsat på GeoDanmark vejmidten på Jorden Rundt ud for det punkt, hvor indgangen til grunden forventes at blive placeret. Kendes placeringen af indgangen til grunden (fx parcel 2 og 4) placeres vejpunktet på Jorden Rundt ud for indgangen til grunden. Er kun placeringen af indgangen til grunden kendt og ikke husets placering (parcellerne 12 og 13), placeres vejpunktet på Jorden Rundt, og adgangspunktet placeres midt på grunden.

6. Supplerende bynavne

Indledning

Supplerende bynavne er indtil den 24. april 2018 ajourført i CPR Vejregistret. Som noget nyt vil ajourføringen overgå til at ske via DAR. Registreringen vil herefter automatisk blive overført til registret over Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI).

En adresse, der bliver oprettet i DAR, vil automatisk blive koblet til den supplerende bynavnspolygon, som omslutter adressen. Hvis adressen ikke er beliggende inden for en bynavnspolygon, har den ikke et supplerende bynavn.

Ved idriftsættelsen af DAR er de supplerende bynavnspolygoner en grafisk visning af det, der indtil nu blev registreret i CPR Vejregistret. De supplerende bynavnspolygoner indeholder de samme registrerede adresser som tidligere, uanset hvordan de vises i DAR. Der er altså ikke ændret ved de enkelte adressers tilknytning til supplerende bynavne.

Det anbefales, at supplerende bynavne ikke opdateres før til september

Det anbefales, at kommunerne ikke opdaterer supplerende bynavne indtil CPR Vejregistret lukker for manuel opdatering i september 2018. Der henvises til udsendt information af 9. marts 2018 fra SDFE om idriftsættelse af DAGI på Datafordeleren og information på:

www.danmarksadreser.dk

Oprettelse af nye adresser med supplerende bynavne frem til september

Hvis der skal oprettes et nyt adgangspunkt inden for en supplerende bynavnspolygon i perioden frem til september, er det vigtigt, at adressemedarbejderen sikrer sig, at adressen også indeholdes i de husnummerintervaller, der er registreret for det supplerende bynavn i CPR Vejregistret.

Hvis adgangspunktet er beliggende uden for en supplerende bynavnspolygon, men adressen har tilkoblet det supplerende bynavn i CPR Vejregistret, skal den supplerende bynavnspolygon tilrettes, så den omslutter den nye adresse.

Anvendelse af stednavne og tegn i supplerende bynavne

Bestemmelser om supplerende bynavne fremgår af bekendtgørelsens § 11, og som noget nyt er der i stk. 2, indført en bestemmelse om, at et egentligt bynavn eller et andet lokalt stednavn, som fx navnet på en bydel eller en ø, kan anvendes som supplerende bynavn. Derudover fremgår det af samme bestemmelse, at supplerende bynavne skal fastsættes i overensstemmelse med den officielle danske retskrivning fastsat af Dansk Sprognævn eller Stednavneudvalgets fortegnelse over danske stednavne, hvis stednavnet er optaget heri. Det fremgår derudover, at forkortelser så vidt muligt bør undgås.

Som noget nyt er det i § 11, stk. 3, fastsat hvilke bogstaver, tegn og tal, der må indgå i supplerende bynavne, hvilket fremgår således: "Et supplerende bynavn kan sammensættes af indtil 34 tegn. Tegnene kan være store og små bogstaver i det danske alfabet (a-å), ä, é, ö, ü, cifrene 0-9, mellemrum, bindestreg, punktum og apostrof. Romertal, som består af store bogstaver, kan indgå i supplerende bynavne."

Bynavnspolygoner

Ifølge bestemmelsen i § 11, stk. 5, fremgår det som noget nyt, at adressemyndigheden geografisk skal afgrænse området for det supplerende bynavn, dvs. tegne en bynavnspolygon, således at det supplerende bynavn ligger inden for kommunegrænsen. Bynavnspolygonerne kan udgøre

et eller flere arealer, der hver især kan indeholde huller. Bynavnspolygonerne må ikke overlappe hinanden.

7. Skiltning

Indledning

Bestemmelser om skiltning indeholder både nye regler, præciseringer og videreførelse af eksisterende bestemmelser. For nogle af de nye regler gælder, at der er tale om en formalisering af allerede eksisterende praksis. I forhold til tidligere er der nu en mere klar hjemmel til at kræve skiltning samt til at give påbud om skiltning.

Bestemmelserne om skiltning med husnumre, henvisningsskilte og vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder fremgår af adresselovens §§ 9 og 10, mens regler om skiltning af etage- og dørbetegnelser fremgår af bekendtgørelsens §§ 21 og 24.

Formålet med tydelig skiltning er, at enhver hurtigt kan orientere sig og finde vej til adressen. Korrekt og entydig skiltning kan derfor være afgørende for hurtig hjælp i akutte situationer.

Overordnet gælder følgende om husnummerskiltning og henvisningsskiltning:

- Grundejer og i visse tilfælde bygningsejer er ansvarlig for husnummerskiltning (lov § 9, stk. 1 og 3, præcisering)
- Husnummerskiltet skal være synligt fra den adgangsgivende vej (lov § 9 stk. 1, videreførelse)
- Husnummerskiltet må ikke kunne forveksles (lov § 9, stk. 1, ny)
- Husnummerskilte skal placeres ved hver indgangsdør, hvis der er mere end et husnummer (lov § 9, stk. 1, 2. pkt., formalisering)
- Grundejer skal opsætte henvisningsskilt, hvis husnummerskiltet ikke er synligt fra den adgangsgivende vej (lov § 9, stk. 2, 2. pkt., formalisering)
- Adressemyndigheden kan påbyde grundejer og i visse tilfælde bygningsejer, hvordan husnummerskilte og henvisningsskilte skal udføres, anbringes og belyses (lov § 9, stk. 4, formalisering)
- Adressemyndigheden kan fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan husnummerskilte og henvisningsskilte skal udføres, anbringes og belyses (lov § 10, stk. 1, videreførelse)

Vejnavneskilte og skilte med etage- og dørbetegnelser:

- Adressemyndigheden kan påbyde grundejer at opsætte vejnavneskilte på privat vej og færdselsarealer mv. og kan give påbud om skiltets udformning og belysning (lov § 9, stk. 5, videreførelse)
- Adressemyndigheden kan kræve, at bygningsejer skal opsætte skilte med etage- og dørbetegnelser (bek. §§ 21 og 24, ny ift. etagebetegnelse)

Ansvarlig for at opsætte husnummerskilt (lov § 9, stk. 1 og 3, - præciseringer)

Bestemmelserne i lovens § 9, stk. 1 præciserer, at det som udgangspunkt er grundejer, der er ansvarlig for at opsætte husnummerskiltet.

Der er dog den undtagelse, at hvis bygningen er på fremmed grund, er det som noget nyt bygningsejer, der skal opsætte husnummerskiltet. Dette fremgår af lovens § 9, stk. 3, og er en præcisering i forhold til tidligere, idet BBR-loven ikke indeholdt en tilsvarende regel. Husnummerskiltet skal være synligt fra den adgangsgivende vej og må ikke kunne forveksles med andre betegnelser.

Reglen betyder, at hvis den bygning eller det tekniske anlæg, husnummeret er fastsat til, ikke ejes af grundejeren, er det bygningens eller anlæggets ejer, der skal opsætte husnummerskiltet.

Tilsvarende hvis en bygning ligger på en lånt eller lejet grund som fx sommerhuse, er det bygningsejer, der er ansvarlig for at opsætte husnummerskiltningen.

I kolonihaver tildeles adresserne til havelodden og ikke til bygningen, og det er derfor grundejers pligt at opsætte husnummerskiltet. Det er dog ikke til hinder for, at grundejer gennem aftale kan søge andre løsninger, fx at en kolonihaveforening eller lejer af den enkelte havelod, sørger for husnummerskiltningen.

Ud over opsætning af skiltet er der samtidig en forpligtelse til at vedligeholde skiltet, så det er læsbart og synligt.

I ejendomme med flere lejligheder, der ikke har en fælles ejer, fx ejerlejligheder og andelslejligheder, er det ejer- hhv. andelsboligforeningen, der er ansvarlig for at opsætte skilte med husnummer, og evt. henvisningsskilte.

Husnummerskiltet skal være synligt fra den adgangsgivende vej (Ikke nyt)

Det fremgår af lovens § 9, stk. 1, at husnummerskiltet skal være synligt fra den adgangsgivende vej. Dette er en videreførelse af BBR-lovens § 3 c, stk. 1. Ved den adgangsgivende vej forstås offentlig vej, privat fællesvej eller privat vej, som giver adgang til ejendommen.

Følgende tommelfingerregler gælder for husnummerskilte:

- Skiltet skal være synligt fra den adgangsgivende vej
- Det skal som udgangspunkt kunne ses fra en bil
- Numre og bogstaver skal være tilstrækkeligt store og have god kontrast i farverne
- Det må ikke være skjult af beplantning eller andet
- Det bør ikke sidde på den oplukkelige del af en havelåge
- Husnumre skal kunne ses i mørke

Husnummerskiltningen må ikke kunne forveksles (lov § 9, stk. 1, ny)

Husnummeret må ikke kunne forveksles med andre betegnelser. Denne tilføjelse er ny og fremgår også af lovens § 9, stk. 1.

Det betyder, at der på større ejendomme som fx sygehuse eller universitetsområder, der anvender intern nummerering af de enkelte bygninger, ikke må kunne opstå tvivl om, hvilke husnumre, der er fastsat af adressemyndigheden. Det skal derfor fremgå entydigt, hvilke numre, adressemyndigheden har fastsat, så forvirring mellem intern skiltning og de officielt fastsatte adresser undgås. Fx kan de lokale nummerskilte udformes i andre farver.

Derudover er bestemmelsen om, at husnummerskiltet ikke må kunne forveksles med andre betegnelser, møntet på de helt særlige tilfælde, hvor en ejer ikke er enig i adressemyndighedens afgørelse om, hvilket nummer der skal anvendes for ejendommen. I så fald må ejeren ikke opretholde en skiltning med det afviste husnummer, da der herved kan opstå risiko for misforståelser om, hvad ejendommens adresse rettelig er.

Placering af husnummerskiltning på ejendomme med mere end ét husnummer (lov § 9 stk. 2, 1. pkt., formalisering)

Hvis en ejendom har mere end ét husnummer, skal husnummerskiltet opsættes synligt ved hver indgangsdør, som husnummeret benævner. Dette fremgår af lovens § 9, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen præciserer en generel hjemmel i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, der er blevet brugt til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan ejeren skal udføre og anbringe husnummerskilte,

og denne hjemmel blev også anvendt af kommunerne til at fastsætte krav om placering af husnummerskilte og henvisningsskilte.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det ved ejendomme, hvor der er fastsat mere end ét husnummer, kan være vanskeligt at finde frem til den rigtige opgangs- eller indgangsdør. I parcelhuskvarterer og lignende, hvor der kun er ét husnummer på ejendommen, er det som regel nemt at finde den rigtige indgangsdør, selvom husnummeret kun er skiltet ved havelågen eller postkassen. Er der derimod flere husnumre på ejendommen, er det både nødvendigt, at husnumrene er synlige fra den adgangsgivende vej, og at det enkelte husnummer er skiltet direkte ved den rigtige indgangsdør.

Henvisningsskilte hvis husnummeret ikke er synligt fra den adgangsgivende vej (lov § 9, stk. 2, 2. pkt., formalisering)

Henvisningsskilte skal sikre, at en besøgende vejledes i, hvilken retning man skal gå eller køre for at nå frem til husnummeret.

Er husnummerskiltet ikke synligt fra den adgangsgivende vej, skal grundejer desuden opsætte et henvisningsskilt ved hver adgangsvej ind på ejendommen med oplysning om alle de husnumre, der er adgang til. Det fremgår af lovens § 9, stk. 2, 2. pkt.

Hidtil har kommunerne brugt en generel hjemmel i BBR-lovens § 3 c, stk. 2, til i større bebyggelser at fastsætte krav om, hvor grundejeren skal placere husnummerskilte og henvisningsskilte på ejendommen. Bestemmelsen i lovens § 9, stk. 2, 2. pkt., formaliserer den almindelige praksis, samtidig med, at bestemmelsen sikrer, at reglerne bliver gennemsigtige og ens for alle. En adgangsvej er en indkørsel, sti, port eller lignende, som benyttes for at komme fra den adgangsgivende vej ind på ejendommen og hen til den eller de pågældende indgangsdør(e).

Bestemmelsen tænkes bl.a. anvendt på samlede boligbebyggelser, kolonihaveområder, byejendomme, større erhvervs ejendomme eller offentlige institutioner.

Hvis der kun er én adgangsvej, som fører frem til én eller flere indgangsdøre, som ikke er synlige fra gaden fx gennem en port eller fra en parkeringsplads, skal henvisningsskiltet angive samtlige relevante husnumre.

Er der flere adgangsveje til ejendommen fra den adgangsgivende vej, skal der opsættes et henvisningsskilt ved hver adgangsvej ind på ejendommen. Henvisningsskiltet skal angive retningen til de pågældende husnumre, der er adgang til. Hvis der kan være tvivl om, hvilket vejnavn en gruppe husnumre henviser til, bør henvisningsskiltet også angive vejnavnet.

Teksten på et henvisningsskilt kan fx være "Til 12-18" eller "Lærkevej 11-29". Det kan desuden være suppleret med en pil eller et stiliseret oversigtskort for at vejlede i, hvilken adgangsvej der fører nemmest til adressen.

Som undtagelse til lovens § 9, stk. 2, 2. pkt., gælder, at adressemyndigheden kan påbyde en grundejer, hvordan skiltningen med husnummer og henvisningsskilte skal udføres og placeres, hvis det vurderes at give en mere logisk og ensartet skiltning eller gør det nemmere at orientere sig, jf. § 9, stk. 4, se nedenfor.

Opsætning af henvisningsskilte på fremmed grund

I nogle situationer er det ikke grundejer, der skal opsætte henvisningsskilte. Henvisningsskilte er i øvrigt omfattet af lov om offentlige veje § 92, stk. 1, nr. 2, som fastsætter, at for ejendomme langs offentlig vej kan vejmyndigheden anbringe og vedligeholde henvisningsskilte, som angiver retningen til en eller flere adresser. Vejlovens bestemmelser vedrører situationer, hvor henvisningsskilte skal opsættes på fremmed grund, dvs. hvor grunden ejes af en anden end den, der ejer den faste ejendom, hvortil der er fastsat et eller flere husnumre, som henvisningsskiltet henviser til. Bestemmelsen gælder også på private fællesveje, jf. lov om private fællesveje § 60.

Adressemyndigheden kan give påbud om, hvordan skiltning med husnumre og henvisningsskilte skal udføres (lov § 9, stk. 4, ny)

Ifølge lovens § 9, stk. 4, kan adressemyndigheden påbyde en grundejer, hvordan skiltningen med husnummer og henvisningsskilte skal udføres og placeres, hvis det vurderes at give en mere logisk og ensartet skiltning eller gør det nemmere at orientere sig. Adressemyndigheden kan påbyde en bygningsejer det samme, hvis bygningen er på fremmed grund, jf. samme bestemmelse.

Et påbud kan fx omhandle, hvor husnummerskiltning og henvisningsskilte skal opsættes, hvad skiltene skal angive, og hvordan de skal udformes i forhold til fx størrelse, farve og belysning, så skiltene på en logisk måde anviser adgangsvejene i bebyggelsen og svarer til øvrige husnummerskiltning i området.

I de tilfælde, hvor bygningen, som et husnummer vedrører, er på en fremmed grund, gives påbuddet til bygningsejer. Tilsvarende hvis der er tale om et teknisk anlæg på fremmed grund. Dette gælder dog kun husnummerskilte. Henvisningsskilte er grundejerens ansvar, når henvisningsskiltet skal opsættes på grundejerens ejendom.

Adressemyndigheden kan give påbud om at opsætte vejnavneskilte på privat vej og færdselsarealer mv. og om skiltets udformning (lov § 9, stk. 5, videreførelse)

Hvis der er fastsat vejnavne for private veje eller andre færdselsarealer og områder, kan adressemyndigheden påbyde, at grundejeren opsætter vejnavneskilte, som skal udformes og belyses på samme måde, som de øvrige vejskilte i området.

Denne bestemmelse fremgår af lovens § 9, stk. 5, og svarer i det væsentlige til BBR-lovens § 3 d, stk. 3, hvor kommunerne kunne bestemme, at for private veje mv., med fastsatte husnumre, skulle ejer opsætte og betale vejnavneskilte, der skulle udformes og belyses efter samme regler, som gælder for de øvrige veje i området. Hensigten med bestemmelsen er, at der til brug for udrykning findes et logisk system af vejnavne og husnumre, der er synlige ved skiltning. Med bestemmelsen sikres adressemyndigheden hjemmel til at kræve, at grundejeren opsætter og vedligeholder vejnavneskilte, som skal opsættes og belyses efter samme regler, som hvis der havde været tale om offentlig eller privat fællesvejskiltning.

De private veje eller andre private færdselsarealer og områder, der vil være omfattet af bestemmelsen, er fx større institutioner, sygehuse og lufthavne.

I denne sammenhæng defineres området i det konkrete tilfælde og kan fx være hele kommunens område eller en bestemt del af kommunen som fx en landsby, en bydel, eller et kvarter. Eksempelvis et historisk kvarter, hvor skiltningen ønskes udforme under hensyntagen til kulturhistoriske bevaringsværdier.

Straf hvis skiltningsreglerne ikke overholdes

Ifølge lovens § 20 kan overtrædelse af bestemmelserne om skiltning i lovens § 9, stk. 1, 2, 4 og 5, straffes, hvis de ikke bliver overholdt.

Politianmeldelse skal indgives efter de gældende regler i retsplejeloven.

Kommunerne hidtidig mulighed for at udstede administrative bødeforlæg ved overtrædelse af reglerne om skiltning er afskaffet.

Adressemyndigheden kan fastsætte nærmere bestemmelser om husnummerskilte og henvisningsskilte (lov § 10, stk. 1 videreførelse)

Efter lovens § 10, stk. 1, kan adressemyndigheden fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan husnummerskilte og henvisningsskilte skal udføres, anbringes og belyses. Når det drejer sig om statsveje, skal de nærmere bestemmelser om husnummerskilte og henvisningsskilte dog ske efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Dette er en videreførelse af BBR-lovens § 3 c, stk. 2, som en række kommuner hidtil har brugt som hjemmel til at udforme forskellige former for "husnummerregulativer" eller lignende, der fastlægger regler om skiltens udformning, farver, skrifttyper og placering.

Adressemyndigheden kan med bestemmelsen beslutte, at bestemmelserne om skiltning med både husnummer og henvisningsskilt skal omfatte hele eller dele af et område fx en hel landsby eller et historisk bykvarter, hvis skiltningen ønskes udformet under hensyn til kulturhistoriske bevaringsværdier.

Skiltning med etagebetegnelser (lovens § 10, stk. 2, ny ift. etageangivelse)

I følge lovens § 10, stk. 2, kan der fastsættes regler om, at adressemyndigheden kan kræve, at en bygningsejer skal opsætte skilte, der angiver de fastsatte etage- og dørbetegnelser. Bestemmelsen svarer til BBR-lovens § 3 c, stk. 3, dog med en tilføjelse om at skiltningen også kan omfatte etageangivelsen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det i visse bygningstyper med mange bolig- eller erhvervsenheder pr. etage kan være vanskeligt at lokalisere den rigtige lejlighed eller dør uden synlig skiltning. Behovet for at udvide kravet til også at omfatte etageangivelsen er, at det i større bygningskomplekser ikke altid er klart, hvilken etage man befinder sig på.

De nærmere bestemmelser om skiltning med etageangivelse er fastsat i bekendtgørelsens § 21. Heri fremgår det som noget nyt, at adressemyndigheden kan kræve, at bygningens ejer skal opsætte og vedligeholde et eller flere skilte eller lignende på det fælles adgangsareal på hver etage, hvis det er svært at lokalisere, hvilken etage man er på. Skiltene skal på en synlig og let forståelig måde vise den fastsatte etagebetegnelse.

Bestemmelser om etagebetegnelse fremgår af bekendtgørelsens § 20. Det er stort set en videreførelse af de tidligere regler, og er der for ikke beskrevet i denne vejledning.

Skiltning med dørbetegnelser (bek § 24 videreført)

I medfør af lovens § 10, stk. 2, er der fastsat regler om skiltning med dørbetegnelser i bekendtgørelsens § 24. Da denne bestemmelse kun er sprogligt justeret, er den ikke beskrevet i denne vejledning.

Reglerne for fastsættelse af dørbetegnelser fremgår af bekendtgørelsens §§ 22 og 23. Disse regler er udvidet og er derfor nævnt kort herunder, selv om de ikke direkte handler om skiltningen.

Som noget nyt fremgår det i § 22, stk. 4, at "der ikke må indgå foranstillede nuller i dørunumre". Derudover er følgende sætninger tilføjet til § 23, stk. 3: "Tegnene kan være de små bogstaver fra a til z, cifrene 0-9 og bindestreg. Dog må der ikke indgå foranstillede nuller i dørbetegnelsen."

8. Fastsættelse af en generel adresse til etagebygninger

Ifølge bekendtgørelsens § 27 er det muligt at fastsætte en "generel" adresse i en etagebygning, hvori kun vejnavn og husnummer indgår, hvis adressemyndigheden skønner, der er behov for det. Oplysning om etage- og dørbetegnelse vil således ikke indgå i en sådan "generel" adresse. Som oftest vil en sådan "generel" adresse være et supplement til andre fastsatte adresser i bygningen, hvori der indgår etage- og dørbetegnelser.

Sådanne "generelle" adresser kan fx anvendes til butiksenheder eller lignende i gadeplan, hvor der i facaden i forvejen findes en anden indgangs- eller opgangsdør, som benytter det samme husnummer.

Selv om det er muligt at oprette "generelle" adresser, bør adressemyndigheden dog være opmærksom på, at adresser uden etage- og dørbetegnelse kan medføre ulemper, fordi det er muligt, at personer bopælsregistrer sig på adressen i CPR eller for virksomheder at registrere sig på adressen i CVR, selv om personen eller virksomheden bor på en mere præcis adresse, hvori der indgår etage- og dørbetegnelse. Når "generelle" adresser anvendes som adressat på forsendelser, kan dette ved udbringning af post og fragtleverancer gøre det vanskeligt at finde den rigtige modtager, idet husnummeret kan være fælles for flere adresser. Det anbefales derfor, at adressemyndigheden fastsætter "generelle" adresser med omtanke. Adressemyndigheden skal med andre ord skønne, at der er et egentligt behov for en "generel" adresse, før den fastsættes.

9. Oplysningspligt og besigtigelse

9.1 Oplysningspligt

Ifølge lovens § 8, stk. 1, og bekendtgørelsens § 47 har ejer af en fast ejendom pligt til at fremskaffe de oplysninger, adressemyndigheden anmoder om, for at kunne fastsætte vejnavne og adresser samt registrere disse oplysninger. Ejer skal desuden, i det omfang adressemyndigheden anmoder herom, vise dokumentation for, at oplysningerne er korrekte.

Som det fremgår af bekendtgørelsens § 47, stk. 2, kan dokumentation, afhængigt af de konkrete omstændigheder, fx være plantegninger over ejendommen og bygningers placering herpå samt placering af indgangsdøre og tegninger over indretning af bygninger og bygningers etageplaner.

Eksempler på oplysninger, ejeren har pligt til at vise, kan være om forhold, som har betydning for fastsættelse af adresser, herunder fx om vejadgangen til ejendommen, der er afgørende for, hvilket vejnavn ejendommens adresse skal høre til.

Det bemærkes, at adressemyndigheden ofte vil være i besiddelse af de relevante oplysninger, eksempelvis fra en udstykningssag eller byggesag, eller fra de digitale kort, luftfotos m.v., som anvendes af kommunerne.

På den baggrund forventes det kun i særlige tilfælde at være nødvendigt, at ejeren meddeler yderligere oplysninger. Behovet kan fx opstå for større ejendomme med flere bygninger eller ved bygningsændringer. Her vil ejerens oplysning om adgangsvejene på ejendommen og de enkelte indganges og indgangsdøres placering og funktion være relevante for at afgøre, hvilke døre der skal tildeles et husnummer, og hvordan rækkefølgen af husnumrene skal fastsættes, så det er logisk for brugerne. En ejer er i denne sammenhæng grundejere, ejere af bygninger på fremmed grund, hvor ejeren af en bygning eller et teknisk anlæg er en anden end grundejeren, og endelig ejere af ejerlejligheder. Ejere af de særlige typer af ubebyggede arealer og anlæg, som i visse tilfælde skal tildeles adresser, er også omfattet.

Straf ved overtrædelse efter adressereglerne

Ejer kan straffes ved manglende overholdelse af oplysnings- og dokumentationspligten. Dette fremgår af lovens § 20, stk. 1.

9.2 Besigtigelse

i forhold til besigtigelsesreglen i BBR-lovens § 3, stk. 2, er der med adresselovens § 11 sket en udvidelse af formålet med besigtigelse, som nu kan foretages dels med henblik på at fastsætte adresser, dels med henblik på at undersøge, om skiltning er udført i overensstemmelse med lovens §§ 9 og 10.

Reglerne om besigtigelse har til hensigt at understøtte adressereglernes overordnede formål om at gøre det muligt at orientere sig og finde vej.

Inden en besigtigelse gennemføres, bør adressemyndigheden dog søge at få de relevante oplysninger på en måde, der er mindre indgribende, fx ved brug af bestemmelserne om ejeres oplysningspligt.

Adressemyndighedens besigtigelse af forhold efter adressereglerne

Det fremgår af lovens § 11, at adressemyndigheden har adgang til besigtigelse af en ejendom med henblik på at:

- fastsætte adresser eller
- kontrollere om skiltning er udført i overensstemmelse med reglerne

Ud over bestemmelsen i loven, skal besigtigelse ske under iagttagelse af reglerne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (tvangsindgrebsloven).

Besigtigelse for at fastsætte adresser kan fx omfatte adgangsforholdene ind på ejendommen, hvordan adgangsvejene og indgangsdøre er placeret, og hvilken funktion de har. Besigtigelsen sker med henblik på at fastsætte det nødvendige antal husnumre og hvilke indgange, der skal have et husnummer, og hvilket husnummer det i givet fald skal være. Besigtigelsen kan fx være relevant i store komplekse bygningsmasser for at stedfæste indgangsdøre.

Besigtigelse for at kontrollere, om skiltningen er udført i overensstemmelse med reglerne, kan enten være kontrol af, at der er opsat husnummerskilte, henvisningsskilte eller vejnavneskilte i overensstemmelse med lovens § 9, eller at der er skiltet med etage- og/eller dørbetegnelse, hvis adressemyndigheden har krævet dette i medfør af bekendtgørelsens §§ 21 og 24. Det kan også være kontrol af, om skiltningen er sket det korrekte sted, om skiltningen er synlig og ikke forveksles med andre betegnelser, eller om den er udført, anbragt og belyst på en nærmere bestemt måde, jf. lovens § 9 eller bestemmelser fastsat af adressemyndigheden i medfør af § 10, stk. 1.

Ejer har pligt til at hjælpe til under besigtigelsen.

Besigtigelsen skal varsles, og der skal fremvises behørig legitimation

Adressemyndigheden skal varsle besigtigelsen på forhånd. Varsling skal være skriftlig og bør typisk meddeles mindst 14 dage før, besigtigelsen finder sted.

Inden besigtigelsen begynder, skal adressemyndigheden fremvise behørig legitimation. Med behørig legitimation forstås typisk billedlegitimation og dokumentation for ansættelse hos den pågældende kommune. Det kan fx være et legitimationskort udstedt af kommunen med medarbejderens navn og foto.

Adressemyndighedens adgang til besigtigelse uden retskendelse

Ifølge lovens § 11, stk. 1, har adressemyndigheden adgang til udvendig besigtigelse af enhver ejendom og til indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter.

Adgang til udvendig besigtigelse uden retskendelse kan typisk være besigtigelse på selve ejendommen, herunder jord og bygninger, men også besigtigelse på privat vej.

Kan besigtigelse ske fra en offentlig vej eller privat fællesvej, kan den gennemføres uden varsling og uden fremvisning af behørig legitimation.

Indvendig besigtigelse af offentligt tilgængelige lokaliteter kan fx være i butikscentre, sygehuse, universiteter og ikke-aflåste trappeopgange.

Adressemyndighedens adgang til besigtigelse med retskendelse

Indvendig besigtigelse af lokaliteter, som ikke er offentligt tilgængelige, kan kun ske med retskendelse. Dette fremgår af lovens § 11, stk. 2. Derudover kan sådan besigtigelse kun foretages med ét af to formål: Enten fastsættelse af adresser eller ved formodning om væsentlige mangler ved skiltningen.

Eksempler på situationer, hvor denne type besigtigelse kan tænkes anvendt, er aflåste trappeopgange og komplekse bygningsmasser, hvor der skal fastsættes etage- og dørbetegnelser, stedfæstes indgangsdøre, eller hvor der er en formodning om, at der er væsentlige mangler ved skiltningen, og hvor det ikke har været muligt for adressemyndigheden at få adgang gennem henvendelse til ejendommens ejer.

Det kan også være situationer, hvor adressemyndigheden har modtaget indberetning fra beredskabsmyndighederne, fx i forbindelse med brandsyn eller politisager om manglende skiltning eller klager fra borgere, der har haft svært ved at finde vej på grund af mangelfuld skiltning.

Retskendelse og politianmeldelse

Besigtigelse efter adressereglerne af lokaliteter, der ikke er offentligt tilgængelige, kræver retskendelse. Retskendelse skal indhentes hos domstolene.

Adressemyndigheden skal skriftligt over for dommeren argumentere for, hvorfor der kræves adgang til den pågældende lokalitet. Dommeren tager i den konkrete sag stilling til, om anmodningen om retskendelse kan imødekommes. En retskendelse udstedes til adressemyndigheden (kommunen) og ikke til en navngiven adressemedarbejder.

Har adressemyndigheden formodning om væsentlige mangler ved skiltningen og derfor af den grund har behov for at besigtige ikke offentligt tilgængelige lokaliteter, kan det være hensigtsmæssigt at kontakte politiet inden anmodningen om retskendelsen. Det skyldes, at mangler ved skiltningen kan straffes.

I tilfælde, hvor der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en overtrædelse af adresseloven, der kan medføre straf, skal der ifølge tvangsindgrebslovens § 10 tages hensyn til, at den, hvis ejendom besigtiges, ikke som følge af oplysningspligten efter adresselovens § 8 kommer til at stille sig selv dårligere i en evt. efterfølgende straffesag ved at komme til at udtale sig til ugunst for sig selv under besigtigelsen, såkaldt selvinkriminering. Derfor gælder oplysningspligten i sådanne tilfælde af konkret mistanke om overtrædelse ikke længere over for den mistænkte. Der må derfor under besigtigelsen ikke stilles spørgsmål eller lignende, der kan medføre, at den, hvis forhold bliver besigtiget, kommer til at udtale sig på en måde, der er selvinkriminerende. Så snart konkret mistanke om en strafbar overtrædelse opstår, skal adressemyndigheden endvidere vejlede den, hvis ejendom besigtiges, om, at den pågældende ikke længere er forpligtet til at udtale sig. Da adressemedarbejdere ikke er uddannet i at agere i straffesager, bør adressemyndigheden derfor ikke fortsætte udspørgning af den pågældende, hvis der opstår konkret mistanke om – eller direkte konstateres – et strafbart forhold.

I tilfælde, hvor en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen. Dette fremgår af tvangsindgrebslovens § 9, stk. 1. Derfor anbefales det i sådanne tilfælde at overlade til politiet at foretage besigtigelsen i stedet for adressemyndigheden. Politiet ved, hvordan de skal forholde sig i en sag, der kan blive

til en straffesag, og politiet skal under alle omstændigheder foretage efterforskning i en evt. sag. Det kan derfor være en fordel, at politiet enten som minimum er med eller selv foretager besigtigelsen.

Adressemyndigheden bør derfor i de ovenfor nævnte mistanketilfælde fra starten overveje at lave en anmeldelse til politiet om den formodede mangelfulde skiltning. Hvis politiet påtager sig at foretage besigtigelsen, er der ikke behov for en retskendelse til adressemyndigheden.

Proportionalitet

Proportionalitetsprincippet indebærer, at et indgreb som besigtigelse efter lovens § 11 kun bør iværksættes, hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet, og en mindre indgribende foranstaltning til at opnå formålet ikke er tilstrækkelig eller mulig.

Det betyder i praksis, at adressemyndigheden først skal søge at tilvejebringe de relevante oplysninger på en mindre indgribende måde. Det kan også være ved at indgå en aftale med ejeren af ejendommen om, at adressemyndigheden kan komme forbi på et aftalt tidspunkt mindst 14 dage ude i fremtiden og se på forholdene. En anden mulighed er at bede ejeren om at give de nødvendige oplysninger i medfør af bestemmelserne om ejeres oplysningspligt.

10. Klage

Indledning

Ifølge lovens § 18 kan adressemyndighedens afgørelser efter reglerne i adresseloven eller adressebekendtgørelsen påklages til SDFE.

Som noget nyt fremgår det direkte af adresseloven, hvem der er klageberettiget.

Klageadgang

Klageadgang er beskrevet i vejledningen om fastsættelse af vejnavne og adresser fra 2009, og det er derfor stort set kun den nye afgrænsning af, hvem der er klageberettiget, som er beskrevet i denne vejledning.

SDFE behandler alene klager for så vidt angår retlige spørgsmål. Det betyder, at SDFE alene prøver, om den kommunale adressemyndigheds afgørelse er i overensstemmelse med adresseloven og adressebekendtgørelsen, og om kommunen har overholdt forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bl.a. regler om partshøring etc. SDFE kan på den anden side ikke tage stilling til, om kommunen har truffet en hensigtsmæssig afgørelse. Det betyder fx, at hvis der i kommunens afgørelse indgår et skøn, hvor kommunen ud fra en afvejning af forskellige hensyn har valgt en bestemt løsning, må styrelsen ikke tage stilling til skønnet.

Afgørelser om oplysninger i Danmarks Adresseregister, som er truffet af andre myndigheder efter andre regler, kan derfor ikke påklages.

SDFE vil normalt i forbindelse med behandling af klagen indhente en udtalelse om sagen fra den konkrete adressemyndighed.

Er klageren ikke klageberettiget, er klagefristen ikke overholdet eller påklages forhold, der ikke kan prøves af SDFE, afvises klagen.

Klageberettiget

Ifølge lovens § 18, stk. 2, kan følgende klage over adressemyndighedens afgørelse efter adressereglerne:

- Den, afgørelsen er rettet til
- Enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald

Med individuel, væsentlig interesse i sagen menes, at den pågældende klager skal være berørt af afgørelsen i en vis kvalificeret grad, og at denne påvirkning skal være speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have over for alle og enhver inden for en større personkreds.

Det beror på en konkret vurdering, hvem der er klageberettiget i en addressesag. En ejer af en ejendom og lejere i en ejendom for hvilken, kommunen har fastsat en adresse, vil som udgangspunkt være klageberettigede.

Der vil ofte være sammenfald mellem en klageberettiget og en part i en sag.

I det lukkede område på www.danmarksadresser.dk findes en brevskabelon til afgørelsesbreve, som indeholder en klagevejledning, hvor betingelserne for at kunne klage er gengivet. Det anbefales, at denne skabelon bruges, når adressemyndigheden sender afgørelser efter adressereglerne.